

lertid efter min Mening være forskellige efter Arten og Omfanget af det Arbejde, som netop foregik; da ikke saa faa ere midlertidige Arbejder, maatte der indføres en vidtgaende Anmeldelsespligt og tillige en Afmeldelsespligt, naar man var færdige med dem. Til Tider tror jeg sikkert, at disse store, forbigaaende Arbejder, naar de skulle underkastes et Fabriktilsyn, som jo er baseret paa et begrænset Antal af faste Arbejdssteder, ville kunne bringe Fabriktilsynet temmelig meget, om jeg saa maa sige, ud af Balancen. Jeg mener, at, hvis disse Arbejder skulle underkastes Tilsyn, maatte det blive et kommunalt Tilsyn i Analogi med Bestemmelserne i § 11 i Loven af 1889 og med et Regulativ, som var udfærdiget for hvert enkelt Tilfælde af vedkommende Kommunalbestyrelse. Dette Tilsyn burde atter sættes under Overtilsyn af Fabriktilsynet gennem Kredsinspektørerne. Jeg tror imidlertid, man maa opsætte hele dette Spørgsmaal. Det kan jo blive en Opgave for det Arbejdsraad, som, hvis denne Lov vedtages, bliver sat i Virksomhed, at angive, paa hvilken Maade saadanne midlertidige og mobile Arbejder kunne komme under en eller anden Kontrol. Thi det erkender jeg, at den ærede Forslagsstiller har Ret i, at det vilde være en Fordel, hvis det kunde ske, men det kan ganske bestemt ikke ske i denne Lov, i ethvert Fald ikke uden en Række særlige Bestemmelser og en helt anden Ordning for disse Virksomheder, og derom har det ærede Medlem jo ikke stillet noget Forslag.

Jeg kommer derefter til Udvalgets Forslag om en Udvidelse gennem en kommunal Anordning. Regeringen havde jo foreslaaet, at der skulde være Adgang til at udvide Rammen af beskyttede Personer ved kgl. Anordning, som kunde fastsætte Indskrænkninger i Børns og unge Menneskers Arbejde i bestemte Virksomheder, som ikke angik Haandværk og Industri, men som dog heller ikke maatte henhøre under Landbrug, Skovbrug og Fiskeri; de kunde altsaa nærmest betegnes som Håndelsvirksomheder. Nu har Udvalget dels foreslaaet, at „kgl. Anordning“ skulde forandres til „kommunal Vedtægt“, og dels at Landbrug, Skovbrug og Fiskeri derefter ikke skulde være udelukkede fra at blive Genstand for en saadan Regulering. Der er imidlertid et ret talrigt Mindretal, der ligesom Regeringen har ønsket at indskrænke sig til, hvad jeg vil kalde den egentlige Næringsvirksomhed. Jeg modsætter mig nu ikke, at „kgl. Anordning“

erstattes med „kommunal Vedtægt“, og jeg giver den ærede Ordfører Ret i, at Landbruget i saa Fald ikke behøvede at undtages, da det jo kun er en ny Rettighed, man tillægger de kommunale Raad, at de saaledes kunne inddrage Arbejdets Regulering under en saadan Vedtægt, og at man ikke kan gaa ud fra, at et kommunalt Raad vilde foretage sig noget saadant, naar det kunde være til Skade for de Interesser, som det er sat til at varetage. Men der er jo, som sagt, af et Mindretal rejst Betænkeligheder i saa Henseende. Der er af 5 Medlemmer, hvoraf det ene Medlem nylig havde Ordet, stillet et Ændringsforslag, og i Lørdags har et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) sluttet sig dertil. Der er ytre Frygt for, at Sogneraadet med Tilslutning fra Arbejdsraadet og fra Ministeren skulde kunne beslutte en Indskrænkning, som kunde være til Skade for Landbruget. Da nu Landbrugets Undtagelse har været foreslaaet fra Regeringens Side, og det forekommer mig, at det er ret stærke Uvilliesyringer, som ere fremsatte mod Flertallets Ændring i saa Henseende, ganske særlig i Dag, og det endogsaa fra et Medlem af Udvalget, skal jeg ikke fraraade at følge dette Mindretal, som jo tæller Medlemmer af tre forskellige politiske Grupper i Salen, men jeg tror rigtignok, at den ærede Ordfører har Ret i sin Hovedbetragtning, at der i og for sig ikke vilde være nogen Fare ved at gaa ind paa et saadant Forslag; man behøver efter min Mening ikke at frygte, at noget Sogneraad skulde ville gaa hen og beslutte noget, som Kommunens Beboere med Rette kunde betegne som noget, der var skadeligt for deres Virksomhed uden at være til Gavn for de Personer, man ønskede at beskytte.

Til den sidste ærede Taler maa jeg dog nu, da jeg er kommen til at nævne ham, sige, at jeg er meget forundret over forskellige af hans Udtalelser, og jeg forstaar egentlig talt ikke, hvorledes man med de Præmisses, det ærede Medlem udtalte, overhovedet vilde være i Stand til at underskrive en Betænkning som den, hans Navn findes under, og at tiltræde disse Forslag; der er jo kun to, han modsætter sig, nemlig dette og et andet, som jeg senere skal komme til at omtale. Det er ganske urigtigt, naar man her taler om, at jeg har fulgt den tyske Lovgivnings eller Bismarcks Eksempel. Det er jo over 100 Aar siden, at den første Fabriklov saa Dagens Lys, og det var i England, England har i saa